

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de nominibus dæmonum publicæ dignitatis. cap. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Volucres
Ezech. 29

velut Vlyffes auribus non pertransierit. Dæmones præterea volucres cæli appellantur, quia semen verbi dei, quod in duro solo & nullo compunctionis vomere proficisso cecidit, rapiunt protinus & absumunt. Sic autem indurato homini diuina i Ezechiele iustitia minaciter intonat & ait. Bestiis terræ & volatilibus cæli dedit te ad deuorandum. Hi sunt locustæ illæ in Apocalypsi, equis similes bellatoribus, quia feroces. & super capita eorum coronæ similes auro, quia superbi, facies hominum & capilli mulierum, quia vtrique sexui insidiant, dentes leonum, quia quos vicerint, perimunt, loricas ferreas habent, quia in malitia obduruerunt, alis p̄streunt, quia velociter omnia permeāt, caudas scorpionū aculeatas gerunt, quia vnus eorum finis est nocendi hominibus. Et habent (inquit) supra se angelum abyssi, cui nomen Hebraice Abadon, quod est exterminans. Extorres enim a cælesti patria facti, qui suæ consentiunt tentationi. Quis vnquam tam terribilium bestiarum, tam malignorum spirituum, vel sæuitias vel dolos posset euadere, nisi periclitantibus dominus opem afferret, nisi furorem eorum vis diuina cohiberet, astumque reprimeret?

Abadon,

¶ De nominibus dæmonum publicæ dignitatis. Cap. XIII.

Rex.
Puer.

Pharao

ET hæc quidem a brutis animalibus mutuata nomina, illa ab hominibus, quæ partim publicæ dignitatis sunt, partim cōditionis priuatæ. Nam & rex dicitur, vt in prouerbis. Væ tibi terra, cuius rex est puer. Diabolus puer est, quia non senescit, nec ætatis damna sentit. Væ autem & terreno homini, qui immundi spiritus imperio paret. Idem Pharao est rex Aegypti, rex tenebrarum, id enim interpretatur Agyptus. Pharao ergo est, qui populo dei est molestus, nolens eū dimittere, vt sacrificium offerat deo, sed vt sibi seruiat, ad terrena & lutea opera compellens. Est & Seon rex Amorrhæorum. Seon arbor infructuosa interpretatur & proceræ, vtrunq; dæmoni conuenit, qui nullum ex se

boni fructum gignit, & supra modum effertur supbia. **Amerra^s**
 Amorraei amaritudinem adducunt vel loquentes dicuntur. Quid autem amarius hæretica prauitate? Hæreticorum igitur Seon iste rex est, vt cum illo simul pereant, si ab eo ad Chm qui veritas est, non conuertetur. Hic est ille Seon superbus qui fideles Israelitas non sinit in pace transire per fines regni sui, obstatq; armatus, in toto tamen prælio succumbit. Tentare enim dæmon sanctos potest, vincere non potest, deo cui seruiunt protegente. Hic idem est Balach rex Moabitarum, qui Balaam diuinum compellebat, vt fidei populo malediceret: cui autem deus benedixerat, ei Balaam maledicere nequiuit. Balach exclusio interpretatur & deuoratio. Ideo ergo Balach est diabolus, quia seruos dei ab hæreditate cælestium bonorum excludere molitur, & in illos infidelium excitat odia, persecutionibus cupiens auertere a fide, atq; aduersos deuorare. Idem et rex Gai **Deut. 2**
 Gai præruptum dicitur siue vorago, quæ est infernus dæmonum domicilium. Hunc regem Gai Iesus in bello victum cœpisse memoratur, crucisque affixisse, exercitum eius fudisse, urbem vero igni succendisse. Ducem ergo Iesum sequamur, atque aduersus regem Gai bellando præualebimus: & si nos vexillum ferre crucis viderit, in qua Iesus noster semet crucifigendo illum confixit, metu percussus concidet, vel in fugam conuertetur. De quo per Isaiam fuit prædictum: A facie domini **Balachi**
 pauebit Assur virga; hoc est, cruce domini percussus. **Rex Gai**
 Urbs autem eius cui dominabatur, gentiles erant, quæ tunc quidem concremata est igni, cum gētiles ad Christum conuersi. Ignem (inquit) veni mittere in terram, **Iosue. 8**
 & quid volo nisi vt ardeat? Hic idem diabolus Nabuchodonosor est rex Babylonis. Nabuchodonosor, sedes in angustia agnita exponitur. Diabolus enim creatori suo rebellis, quamuis agnoscat errorem suum: qua tamen superbia est, nunquam adduci potest, vt ipsum peccati poeniteat. Rex autem est Babylonis, in illos exercens imperium, qui errore aliquo confusi sunt: nam Babylon confusio dicitur, Hic obsedisse Hierusalem descri

bitur, hoc est homini fideli retendisse insidias, propriis tamen viribus ciuitatem capere nequit, donec rex Ioachim, id est, rationalis animæ pars vltro se illi tradidit. Captus igitur Ioachim iste, quia capi voluit, de Hierusalem transfertur in Babylonem, de virtutibus ad vitia. Itaque nisi nostra sponte manum dederimus diabolo, & eius malignæ suggestioni consenserimus: oppugnare quidem arcem animæ nostræ poterit, expugnare non poterit: & hæc sane sunt publicæ potestatis magis insignia nomina, quibus illum dignum non sua merita, sed hominum peccata fecerunt, ventamus ad priuata.

¶ De nominibus dæmonum priuatae conditionis. Ca. XIII.

Primogenita ægypti.

Primogenita Aegypti sunt dæmones inter omnes nequitia primi, dicente domino: Meum est omne primogenitum, ex quo percussus primogenitus in terra Aegypti, sanctificauit mihi quicquid primum nascitur in Israel. Certe nisi dominus noster Iesus Christus primogenitos Aegypti percussisset, principatus (vt Apostolus ait) & potestates aduersas traducens & triumphans in cruce, sanctificatio eius, qui est primogenitus omnis creaturæ, ad nos peruenire minime potuisset. Qui ergo non vult cum primogenitis Aegypti percuti, permaneat in benedictione primogeniti Christi, vt saluus sit. Hi etiam Sydonii nominantur, id est venatores. Qui autem homines erunt & non bestiarum, Sydoniorum istorum venatione capi non poterunt. Ad bestiarum enim, non ad hominum capturam pertinet venatio. Ille tamen ex homine in pecudem vertitur, qui peccat, dicente propheta, Homo cum in honore esset non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis. Hi etiam Chaldæi nuncupantur, quos in Abacuc propheta se suscitaturum minatur dominus aduersus iustorum contemptores, Ecce (inquit) ego suscitabo Chaldæos, gentem amaram & velocem, ambulantem super latitudinem terræ, vt possideat tabernacu-

Sydonii

Psal. 48
Chaldæi
Abac. 1